

Свято української мови і писемності.

Наша мова барвінкова

Підготувала:

вчитель

Григоришин О.С.

Ведучий: Ми – українці. Живемо у вільній і незалежній державі – Україні. Розмовляємо рідною державною українською мовою. А мова у нас красива і багата, мелодійна і щира, як і душа українського народу. З розвитком суспільства розвивається і мова, її словниковий запас, писемність народів. У світі налічується близько 3 тисяч мов. І серед них – ніби запашна квітка в чудовому букеті – українська мова. Наш народ створив свою мову віками. Її багатство, краса і витонченість – визнана світом. Тільки дуже шкода, що багато українців забули цю красиву і лагідну мову, не користуються нею в повсякденному житті.

Учень 1: Коли забув ти рідну мову –
Яка б та мова не була, -
Ти втратив корінь і основу,
Ти обчухрав себе до тла.

Коли в дорогу ти збирався,
Казала мати, як прощавсь,
Щоб і чужого научався,
Й свого ніколи не цурався.

Ти ж повернувсь душею бідний,
Не просто розгубив слова,
Немов якийсь Іван безрідний,
Іван, непомнящий родства.

Учень 2: Ти постаєш в ясній обнові,
Як пісня линеш, рідне слово,
Ти наше диво калинове,
Кохана українська мово!

Плекаймо в серці кожне гроно –
Прозоре диво калинове.
Хай квітне, пломенить червоно
В сім'ї великій, вольній, новій.

Учень 3: Ми з нею відомі усюди,
Усе в ній, що треба нам, є,
А хто свою мову забуде,
Той серце забуде своє.

Вона, як зоря пурпурова,
Що сяє з небесних висот,
І там, де звучить рідна мова,
Живе український народ.

Народ наш, трудар наш і воїн,
Що тьму подолав у бою.
І той лиш пошани достоїш,
Хто мову шанує свою.

Пісня «Мово рідна»

Учень 4: Мово України
В шелесті калини,
В співі хвиль Дніпрових,
В вітрі з полонини.

Учень 5: Ти звучала мово
Та невже забудуть
Люди спів сопілки,
І навік замовкнуть
Думи і щедрівки?

Учень 6: Як же їх назвати?
Підкажи те слово,
Ти ж така багата
Рідна наша мово.

Учень 7: Горда і велична,
Зраджена й забута,
Ти ж святою стала
Шевченковим внукам.

Ведучий: Кожному народу дорога його мова, а нам, українцям, найближча українська. Прекрасна наша мова, і називають її солов'їною.

Учень 8: Ой, яка чудова українська мова!
Де береться все це, звідкіля і як?
Є в ній ліс – лісок – лісочок,
Пуща, гай, діброва,
Бір, перелісок, чорноліс.
Є і ще байрак!
І така розкішна і гнучка, як мрія...
Є у ній хурделиця, віхола, завія,
Завірюха, хуртовина, хуга, заметіль...
Та не в тому справа, що така багата.
Помагало слово нам у боротьбі,
Кликало на битву проти супостата,
То звучало сміхом на полях плаката...
І за все це, мово, дякуєм тобі.

Ведучий: Любов до рідної мови починається з колиски, з маминої пісні.
Колискові пісні зачаровують своєю ніжністю і простотою.

Колискові пісні

Учень 9: Я мислю мовою цією,
Я нею змалку говорю,
Зву рідною її, своєю –
Це де завгодно повторю.

Учень 10: Моя чарівна, дивна мова
Хто перелічить в ній слова?
Вона прекрасна і казкова,
Весела, щира і жива.

Учень 11: Вона державною вже стала,
Але до волі довго йшла,
Щоразу з попелу вставала...
А скільки спалена була.

Ведучий: Немає серед нас таких, які б не читали і не любили українських народних казок: «Колобок», «Рукавичка», «Пан Коцький», «Коза дереза» і безліч інших.

Багатий і український народ і на ігри зі співанками. Одна з таких ігор – «Подольночка».

Жила собі маленька дівчинка яка дуже сумувала, а коли прийшли до неї подруги, то розвеселили її.

Дівчатка, як же ця дівчинка називалася?

Виконання «Подольночки».

Ведучий: До найдавніших перлин народної творчості належать також прислів'я, приказки та загадки.

- Умій сказати, умій і змовчати.
- Слово – не горобець, вилетить, не піймаєш.
- Від солодких слів буває гірко.
- Хто мовчить, той двох навчить.
- Гостре словечко, коле сердечко.
- Хотів зробити спішно, а вийшло смішно.

Ведучий: А зараз спробуйте відгадати загадки, які я вам загадаю:

- Із неба диво золоте і світить нам, і гріє, ніщо без нього не росте, і всяк йому радіє. Радієш ти, радію я. Радіють поле, луки, гай. Радіє з краю в край земля. А що за диво? Відгадай! (Сонце)

- По дорозі цуцик біг. Скільки цуцик має ніг? Почали усі лічити – 10 вийшло у Микити. Так чи не так? (не так)
- Зелений кіт виліз на пліт. Сидів, сидів – аж по рудів. Хвіст унизу – миші гризуть. Зліз би - та де! А як упаде? Здригнеться світ, що то за кіт? (Гарбуз)
- Маленький хлопчик виліз на стовпчик. Одежі не носить, їсти не просить. Личенько рябе, що воно таке? (наперсток)

Ведучий: Наші мами, бабусі користуються наперстком, коли вишивають (показ вишитих рушників, принесених дітьми з дому). Яка ж краса! Не має в Україні оселі, де б не було вишитого рушника. Це давня традиція: гостям на рушнику підносять хліб – сіль, як символ гостинності нашого народу. В нашому краю багато народних танців, серед них особливе місце посідає відомий вам український танець «Гопак»

Учень 12: Ой заграйте, музики!
В мене нові черевики.
Танцювати я мастак
Український наш Гопак.

Учень 13: Ти постаєш в ясній обнові,
Як пісня линеш, рідне слово,
Ти наше диво калинове,
Кохана, материнська мово!

Учень 14: Рідна мово українська

Ти – душа мого народу,
Будь від роду і до роду,
Рідна мово материнська!

Учень 15: Ми з нею відомі усюди,
Усе в ній, що треба нам, є
А хто свою мову забуде,
Той серце забуде своє.

Учень 16: Велична, щедра і прекрасна мова,
Прозора й чиста, як гірка вода,-
Це України мова барвінкова,
Така багата й вічно молода...

Учень 17: Вона, як ніжна пісня колискова,
Заходить в серце й душу з ранніх літ,
Ця мова, наче пташка світанкова,
Що гордо лине в свій стрімкий політ.

Учень 18: О мово, ти, як дивная сопілка,
То звеселяєш, то хвилюєш нас,
Тобі вклонялись Леся Українка
Й благословенний батько наш Тарас.

Учень 19: В тобі черпають силу життєдайну
Ті, хто зі злом ступає у двобій,
У мові цій я бачу незвичайну
Твою красу, народе славний мій.

Учень 20: Як гірко, що така пісенна мова
Для декого «не в моді» стала вже,
Вони соромляться простого слова...
Невже це може статися, невже?

Учень 21: Любіть, вивчайте українську мову,
Бо скільки ще незвіданого в ній!
І бережіть як пісню вечерову,
Як зірку ясну всіх земних надій

Пісня «Прекрасні звертання»

Молитва за рідну мову

Учень 22: Боже, Отче милостивий,
Ти нам дав ту мову красну,
Поміж мовами найкращу,
Нашу рідну нашу власну.

Учень 23: Тою мовою співала
Нам, маленьким, наша мати,
Тою мовою навчала
Тебе, Боже, прославляти.

Учень 24: Тою мовою ми можем
Величатись перед світом,
Бо між мовами ця мова —
Мов троянда поміж цвітом.

Учень 25: Хоч би й хто напав на нас,
Хоч би хто посмів грозити —
Дай нам силу, дай відвагу
Рідну мову боронити.

Учень 26: Поможі Небес Владико,

Хай буде по твоїй волі,
Щоб та мова гомоніла
Вільно: в хаті, в церкві, в школі.

Учень 29: Бентежна, тополина, калинова,
Не вишита, не вибрана до дна –
Це наша українська рідна мова,
Немов бандури вічної струна.
Із слова починається людина,
Із слова починається мій рід.
Моя ласкава, мила і єдина
Щебече соловейком на весь світ.

Пісня «Синові»

Слова В. Симоненка, музика П. Пашкевича

Ведучий: Старайтесь, діти, вивчити рідну мову так, щоб розмовляти нею правильно, красиво, вишукано. Українська мова того варта! Будьте терплячими, наполегливими в оволодінні українською мовою, любіть і плекайте її, бо ви патріоти своєї Вітчизни, ви громадяни вільної України, а це означає, що ви її народ, а народ без мови – не народ.

